

saluda del president

El 18 de desembre de 2005, la UMA va retre homenatge a totes les persones que durant més de 50 anys han sigut músics de la Banda Simfònica. Ells són els veritables protagonistes de la història de la nostra Banda i del nostre musical.

És per això que hem de destacar uns quants noms que per la seua dedicació o pel seu nivell musical són uns exemples per a tots nosaltres i, en especial, un espill on tot els nostres joves (músics i alumnes) puguen mirar-se i seguir un camí semblant.

Hui tot va molt de pressa. Els fets que ens mostren els mitjans de comunicació ens fan oblidar el que passà la setmana o el mes passat. Però hem de fer tot allò possible perquè l'empremta que estos alaquasers han deixat no s'esborre. Perquè això no passe, anem a posar el seu nom a les aules d'ensenyament musical i a l'escola autoritzada.

Els noms que assignats són els següents:
 Aula de Música i Moviment **Paco Serrano i Lino**.
 Aula de Iniciació Musical **Paco Ferris i Peiró**.
 Aula de Llenguatge Musical **Arturo Parra**.
 Escola Autoritzada Professional de Música **Vincent Sanchis i Sanz**.

Com podeu observar, són persones que varen nàixer a Alaquàs i que desgraciadament ja no estan amb nosaltres o que ja estan jubilats i fora de la seua activitat professional.

Amb este acte reconeixem els mèrits de les persones que hui homenatgem i fem honor als seus noms i a la tasca realitzada.

Estos quatre músics, junt al Mestre Medina, que fa més de 20 anys que dóna nom a la nostra escola de música, romandran per a sempre en la memòria col·lectiva del nostre poble i seran un exemple per a les generacions de nous músics.

Una forta abraçada als seus familiars i un sincer agraïment per tot el bé que estes persones han fet per la Música, per Alaquàs i pel Musical

Una salutació de José M. Planells Cervera,
 President de la Unió Musical d'Alaquàs.

calendari d'actes

Dia 9 de juliol de 2005
 18 hores

Descobrimet de plaques.

18:15 hores
 Salutació de l'Alcalde.
 Salutació del President.
 Parlen els homenatjats.

18:30 hores
 Concert de l'Orquestra Jove de l'Escola de Música

Dia 10 de juliol
 14 hores
 Dinar per als familiars homenatjats.

 AJUNTAMENT D'ALAUQUÀS
 www.alaquas.org

La Unió Musical d'Alaquàs

dóna nom a les aules de solfeig i al centre autoritzat professional de música

Alaquàs, 9 de juliol de 2005 a les 18 hores

 AJUNTAMENT D'ALAUQUÀS
 www.alaquas.org

saluda de l'alcalde

La Unió Musical d'Alaquàs és l'entitat social i cultural més important de la nostra ciutat. Al voltant de la música s'articula a Alaquàs un moviment ciutadà que ha marcat el desenvolupament del nostre poble, a partir del qual han crescut moltes generacions d'alaquasers i alaquaseres.

En els últims anys, des de l'Ajuntament d'Alaquàs i la Unió Musical d'Alaquàs, hem fet un important esforç per a dotar de les instal·lacions adequades a les diferents disciplines musicals i artístiques que s'ensenyen i practiquen, i per a dignificar els espais d'ensenyament i posar a disposició de les i els músics un auditori d'acord a l'alt nivell aconseguit per les diferents bandes i seccions en què està estructurada la Unió Musical d'Alaquàs.

Però tots els moviments socials es construeixen gràcies a l'esforç desinteressat de moltes persones que dediquen el seu temps a aconseguir una meta, a fer realitat una il·lusió, des de la valentia, el compromís i l'honradesa, sent conscients de la importància que suposa representar a una institució tan important com és la Unió Musical d'Alaquàs, i que suposa un exemple per a la resta d'integrants de la UMA.

Aquestes persones són a les que els rendim homenatge en l'acte del dia 9 de juliol de 2005, des de la memòria en alguns casos i l'afecte per a tots, d'una excel·lent manera, incorporant-los a la vida ordinària de l'edifici, anomenant a les aules amb els seus noms. Aquest és un bonic gest, a iniciativa de la Unió Musical d'Alaquàs que l'Ajuntament fa propi.

Només em resta animar-vos que continueu construint Alaquàs des de la música i la cultura, que seguïu el camí iniciat per les persones com les que hui rendim homenatge i que el seu esforç i el seu compromís ens servisquen d'exemple a tots i a totes.

Amb afecte,
 Jorge Alarte Gorbe
 L'Alcalde

francisco ferris peiró

arturo parra martínez

vicente sanchis sanz

francisco serrano lino

Va nèixer a Alaquàs el dia 6 de gener de l'any 1907. Des de pràcticament edat va tindre inquietuds musicals i va començar els estudis de solfeig i de clarinet amb els directores de la Banda Barona i Seguí, sent condeixeble del Mestre José Medina Ferrer.

Durant el període de servei militar va aprovar per oposició per a la categoria de Caporal Músic de tercera. Posteriorment, es va llicenciar de l'Exèrcit, a causa de la mala situació dels músics militars, per a poder dedicar-se a la seua activitat musical, sent fundador de la Banda Còmica "Los Calderones" i el "Empastre", simultaniejant la seua activitat professional d'Afinador.

Transcorreguts uns anys, es va fer càrrec de l'Escola de Música de la Unió Musical d'Alaquàs, eixint d'aquesta Escola nombrosos educands que, en l'actualitat, són músics professionals en distintes Bandes Militars i Civils. Francisco Ferris Peiró va morir el dia 9 de desembre de 1983.

Va nèixer el 22 de gener de 1913 a Alaquàs, sent el menor de huit germans, i que a causa de la defunció de son pare, Vicente, sent encara jove, van haver de tirar endavant la família amb el seu treball en una fàbrica de fustes. Sa mare, María, col·laborava en la difícil situació amb la venda de salades, igual que la seua tia Vicenta, que va ajudar els germans més xicotets i de la que Arturo sempre va tindre un record molt especial.

Igual que alguns dels seus germans, va començar a estudiar música, encara que ell sempre va mostrar un especial interès per aquesta, però no li va ser fàcil, ja que l'època i les circumstàncies que li van tocar viure no eren les més propícies per a comprendre les inquietuds d'un xiquet que no eren les habituals.

Els seus professors van ser Juan Martínez, a qui sempre va anomenar amb gran afecte i, més tard, quan va arribar a Madrid, Valeriano Busts i Alvaro Mont, els dos grans trompistes espanyols de l'època.

En 1939 va pertànyer a l'orquestra del Teatre del Liceu de Barcelona com a trompa solista, sent destacat per les seues excel·lents actuacions, però la situació que va plantejar la postguerra va provocar que fins i tot els millors músics intentaren entrar en les Bandes Militars, on podien tirar endavant en molt millors condicions a les seues famílies.

En 1940 es va presentar a oposicions per a la Banda de Música de la Guàrdia Civil, guanyant-les i sent destinat a Madrid. En 1942 obté el número u en les oposicions per a sergent Músic en l'Exèrcit de Terra, sent destinat a la Banda del Regiment d'Infanteria núm. 1 a Madrid. En 1954 es va crear la Banda Música del Ministeri de Marina a Madrid, guanyant per oposició la plaça de sergent, ja que va ocupar fins al seu retir.

Però paral·lelament a la seua pertinença a les bandes militars, va formar part de l'Orquestra Filharmònica de Madrid i va col·laborar amb l'Orquestra Simfònica de Madrid, les dos grans orquestres de l'època a Espanya, i amb les que va tindre oportunitat de tocar amb grans directors del moment.

A Madrid, també va realitzar la carrera de contrabaix amb el professor Emilio Martínez Lluna amb les màximes qualificacions, treballant amb aquest instrument en musicals i la música en directe de les sales de joventut.

Va constituir i va coordinar l'orquestra del Teatro Albéniz i, posteriorment, la del Teatro Alcázar. Va realitzar gravacions per a discs i pel·lícules, destacant la seua participació en la famosa pel·lícula "55 dies a Pequín", i la seua aparició visual en diferents pel·lícules espanyoles.

Després del seu retir en 1970 es trasllada a Torrent, on comença a impartir classes de solfeig i instruments de metall en la Banda Unió Musical de Torrent i, posteriorment, en la Banda Unió Alacuasense Musical i en la Banda d'Albuixec.

Van ser molts els que van poder gaudir de la seua apreciada escola, de l'afecte i acurat interès que va oferir sempre als seus alumnes, així com del respecte que va tindre a la labor pedagògica, obtenint com a fruit de la seua meticulosa dedicació l'admiració i el record entranyable d'una àmplia llista de noms que han arribat a convertir la música com el seu mitjà de vida després de passar per la seua docència, alguns com a músics militars, altres com a professors de conservatori en diferents parts de la geografia espanyola i també com a professors d'orquestra o solistes de les més importants orquestres actuals, i molts altres com valuosos músics incondicionals que nodreixen a les bandes de música amateurs.

Va morir en La Mata (Torrevieja) l'any 1992.

Naix a Alaquàs en 1939. Cursa els seus estudis al Conservatori de València, al Conservatori de Santa Cruz de Tenerife i la Universitat Pedagògica de Bogotà. També estudia Harmonia, Història, Estètica i Pedagogia de la Música, Contrapunt i Fuga, Composició i Instrumentació, Piano, Direcció Orquestral i Banda de Música, Direcció Coral.

Pel que fa als reconeixements, premis i distincions, obté el Primer Premi Final de Carrera de Piano, una Beca Santiago Lope. Número u en les oposicions a la 1a Categoria del Cos Nacional de Bandes de Música Civils. 1r Premi Composició de Pasdobles "Ciudad de Alicante". 1r Premi Composició Polifònica en el Certamen Internacional de Torrevieja (Alacant), anys 1992 y 1997. 2n Premi Concurs Polifònic Internacional d'Arezzo (I). 1r Premi Concurs Polifònic Internacional de Porto Alegre (Brasil). 1r Premi Concurs Polifònic "Ciudad de Huelva". Medalla "Vaticano II" atorgada per Pablo VI. Medalla d'Or Assemblée Legislativa Bello Horizonte. Medalla d'Or de la ciutat de Cali (Colòmbia). Fill adoptiu d'Isla Cristina. Personatge de l'any a Huelva 1979. Per BOJA i a petició de l'APA del Conservatori d'Isla Cristina, aquest centre porta el seu nom. Igualment, la Asociación Amigos de la Música de Zufre (Huelva). Distinció ANDALUCIA JUNTA, Huelva 2003, com a compositor. En abril de 2004 s'inaugura el Parc de la Música de Tomares, al qual la Corporació Municipal decideix posar el nom de Vicente Sanchis.

Ha dirigit las bandes de Sincarcas, Aiora, Silla, Picassent, Aldaia i Municipal de Huelva. l'Orquestra Filharmònica de Bogotà. L'Orquestra Simfònica del Conservatori del Tolima (Colòmbia). Fundador i Director de l'Orquestra d'Alumnes del Conservatori del Tolima, Orquestra Simfònica de Forth Worth (Dallas), Cor

del Tolima, Cor de la Universidad del Valle (Cali), Coral Palestrina del Conservatori de Cali, Coral Dulaima (fundador), Cor del Conservatori de Cartago, Coral Isla Cristina, Cor Universitari de Sevilla i Coral Municipal de Tomares.

Com a director convidat, ha dirigit en les principals ciutats del món: Nova York, Rio de Janeiro, Buenos Aires, Amsterdam, París, Barcelona, València, Alacant, Madrid, Sevilla, Santiago de Xile, Bogotà, Quito, Lima, Belo Horizonte, Porto Alegre, etc.

I com a professor ha exercit les càtedres de Direcció, Composició, Harmonia, Contrapunt i Fuga, Instrumentació etc., en els conservatoris de Cali, Universidad del Valle, Conservatori del Tolima, Conservatori de Sevilla.

Ha dirigit els conservatoris de la Universidad del Valle, a Cali, Colòmbia, del Tolima i de Cartago i ha impartit cursos de Direcció Orquestral i Coral per a directors del Continent Americà, patrocinats per l'OEA. Igualment, cursos per a directors d'Andalusia, per encàrrec de la Federació Andalus de Bandes de Música.

Com a compositor, abraça un camp que va des de pasdobles i marxes de processó fins a obres simfòniques per a orquestra, orquestra i doble cor, música de cambra, obres corals, arranjaments (més de 500), etc.: compositor del Teatre Experimental de Cali, de La Cuadra de Sevilla i de TeKantor teatro.

Dos de les seues obres han sigut obres obligades en el Certamen Internacional de Bandes de Música Ciutat de València.

Començà els seus estudis en l'escola de la Unió Musical d'Alaquàs, davall la tutela de Francisco Ferris, en solfeig, José Ferris en flauta i José Medina en harmonia.

Perfeccionà els seus estudis de flauta amb Enrique Forés, professor del conservatori de València i, posteriorment, amb Andrés Carreres, flauta solista de l'Orquestra Nacional d'Espanya. Des dels 11 anys fou membre de la Banda Juvenil de la Federació Valenciana de Societats Musicals. En 1977, obtingué plaça per oposició de suboficial músic de l'Exèrcit de Terra, sent destinat a Tenerife, on roman 9 anys.

Durant aquest període de temps exercí com a director de l'Escola, Cor i Banda de La Victòria d'Acentejo, professor de flauta en el conservatori de l'Orotava i director de l'Escola i Banda de Sant Sebastià de La Gomera. Fou membre fundador del Quartet de flautes de Tenerife, amb el que realitzà concerts per totes les illes de l'arxipèleg. Actua en diverses ocasions amb la Banda Municipal i l'Orquestra Simfònica de Santa Creu de Tenerife, així com en diferents formacions camarístiques. Posteriorment, es traslladà a Palma de Mallorca.

En 1985 se li concedí el premi Bastó Blanco, per la seua labor com a professor de Música i director de cor de veus blanques de l'ONZE. Actua en diferents cicles de concerts organitzats per Joventuts Musicals de Mallorca com a integrant d'un trio de flauta, clarinet i fagot.

En 1986 tornà a Alaquàs i es feu càrrec de l'Escola de la Unió Musical d'Alaquàs. Fou director del cor de veus blanques de Setagües, coral infantil Renaixença de Villalonga i Escola Coral de la Societat Cultural Cant i Cantors.

Impartí cursos de didàctica de la Música en l'Escola d'estiu del País Valencià, així com en la Federació espanyola de Gimnàstica Rítmica, Escola d'Adults de Mislata i diferents tallers de l'escola d'animadors juvenils de la Generalitat.

Organitzà els cicles de concerts didàctics per a escolars patrocinats pels ajuntaments d'Alaquàs i Aldaia durant els cursos 1993-94 i 1994-95. Fou professor de música en Educació Infantil i Primària dels col·legis Mare de Deu de l'Olivar I i II i de l'Escola de Música Mestre Medina. Fou creador de la música de l'obra teatral "T'he agafat caputxeta".

A Eivissa va ser director i professor del "Taller de Flauta dolça Albarca", professor de música en distintos col·legis, fundador i director dels cors de la parròquia de Santa Eulàlia, de Sant Carles, professor en l'escola de clowns Eric de Bont, membre fundador de "Còmica", centre de creativitat. Va dirigir i va crear arranjaments musicals per a l'obra "Llàgrimes de Foc".

Des de 1995 va ser el director de "Camps Musicals" de Sa Cala i ponent en el "Seminari d'Educació Musical" del Centre de professorat d'Eivissa, professor de flauta i director de la banda juvenil del Conservatori de Ca Ventosa.

Va participar com a ponent en el programa d'Ensenyança d'Art Dramàtic de la Universitat de Quebec a Montreal i col·laborador en cursos de Pedagogia de l'Art Dramàtic i Música en la Facultat d'Arts a Quebec (Canadà). Fou ponent en les II Jornades del professorat de Dramatització en el Cefire de Sagunt i col·laborador en l'Àrea sociocultural de l'Ajuntament d'Alaquàs.